

mig til et Par Bemærkninger, den ene i Henseende til Inddelingen i Landkredsene og den anden i Henseende til hvad der er underlagt Sogneraadene og deres Bestyrelse. I Henseende til Landkredsene, da kan jeg paa ingen mulig Maade istemme den Indvending, som et hviærverdigt Medlem har gjort, at vi ikke skulle kunne forsvare, saaledes at vende Dinene reent bort fra Biskopper og Stiftamtmand (Ratter), da jeg virkelig har den Overbeviisning, at de ikke have fortjent synderlig Opmærksomhed af os i Henseende til deres Stilling som Stiftsøvrighed; altsaa, det vil jeg vende mig fra og seer om man ellers kan finde nogen naturlig Inddeling, enten udtrykt heri dette Forslag eller at anbefale til at foretrakkes. Hvad det nu angaaer med de 5 Landkredsene, da mener jeg, der kunde vist ikke være synderligt med Grund at indvende, uden at det skulde være mod Bornholm; thi Kjøbenhavn maa jo have en forskjellig Stilling, eller har rettere, en forskjellig Stilling, som der altid maa tages Hensyn paa; Sjælland, Fyen og Smaaløndene have været 3 gamle Inddelinger, som have gjort sig selv; men hvad derimod Nørrejylland angaaer, da maa jeg være aldeles uenig med Forslagsstilleren, som vil have, at det skal udgjøre een eneste Landkreds, thi deri er slet intet Forhold. Hvad enten jeg tænker mig Forholdet mellem denne Landkreds og dens Bestyrelse i Forhold til de andre Landkredsene eller til Hovedbestyrelsen, saa finder jeg, at det vistnok slet ikke gif an, eller vilde idetmindste slet ikke være tilraadeligt, og derved jeg seer igjen paa Jyllands Bestaaenhed, saavidt jeg kjender til den, da synes mig ogsaa, at der er meget, som raader til at dele Jylland i 3 Dele, saaat Wensyskel med hele Landet Norden for Limfjorden kom til at udgjøre een, den østlige een og den vestlige een Kreds. Det er nu saa min Tanke, og hvorom jeg kunde sige langt mere, men som jeg ikke finder paa det nærværende Trin vil enten behøves eller være rigtigt. Jeg skal kun, da jeg slet ikke er bange for at nævne Slesvig, sige, hvad jeg mener derom, og jeg mener da ligeledes, at, derved man vilde bære sig en Smule fornuftig ad med Slesvig, idet man

wilde indrette der en Kommunalselvstændighed, saa kommer man ogsaa til at dele dette, og, jeg formoder, inddele det i lige saamange Dele, som jeg har foreslaaet om Nørrejylland.

Der var en anden Bemærkning, jeg vilde gjøre; det var om de Ting, som skulle efter Forslaget underlægges Sognebestyrelserne, og imedens jeg nu har den Formodning, at der imellem det, som er tillagt baade Landkredsene og Sognekredsene Bestyrelse, at der er meget, som jeg helst vilde ønske maatte være borte og slet ikke blive Gjenstand for nogen Lovgivning, den laveste eller høieste, maa jeg paa den anden Side finde, at der vistnok er meget af hvad der nævnes, som, naar den øvrige Indretning fra oven af var derefter, meget bedre kunde besørjes og vilde blive besørget af Bestyrelserne for Sognekredsen, end de blive af vedkommende Ministerier. Men der er en Ting, som jeg seer ikke er kommet med heri Forslaget, nemlig Forligelsesvæsenet, og dog anseer jeg det for at være af høj Bigtighed, at, hvilken Communeindretning vi end ellers faae, det bliver henlagt under Sognebestyrelsen. Forligelsesvæsenet har maaffee ikke den bedste Formodning for sig efter den Erfaring, vi have havt; men da jo Forligelsesvæsenet, da det blev indført, slet ikke bragtes i Samklang med det folkelige Liv, men man, ved at vælge Forligelsescommisairer, vist saae langt mere paa, hvem der kunde gjøres en Kammeraad af efter et Par Mars Forløb (Ratter) end hvem der bedst kunde mægle mellem sine Medborgere, mener jeg, at man aldeles ikke kan regne den Erfaring, naar den skulde afgive den Formodning, at der ikke var meget at udrette; thi jeg er vis paa, at der er uberegnelig meget at udrette fremfor Alt hos vort Folk, naar kun De kom til at besørge Forligsmæglingen, som virkelig ere bekjendte og høitagede i deres Kreds; jeg er da vis paa, at det ikke alene fortjener forsaavidt Priis, som Ordsproget jo siger og har altid sagt, „at et magert Forlig er meget bedre end en feed Proces“, men at det ogsaa vil bidrage til Folkets Tilfredshed ligesom ogsaa bidrage til dets Velstand i mange Maader.